

Program studiów

Inżynieria materiałowa

drugiego stopnia

Cykl kształcenia: 2019/2020

Profil studiów: ogólnoakademicki

1. Podstawowe informacje o kierunku

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria materiałowa
Poziom studiów	drugiego stopnia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Wskazanie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych lub dziedzin sztuki i dyscyplin artystycznych, do których został przyporządkowany kierunek studiów	inżynieria materiałowa
Liczba semestrów	3
Specjalności realizowane na kierunku	Nadstopy Technologie kształtowania właściwości materiałów
Liczba punktów ECTS wymagana do ukończenia studiów	90
Łączna liczba godzin zajęć	Nadstopy: 1005 Technologie kształtowania właściwości materiałów: 1005
Wymagania wstępne - rekrutacja	wymagania corocznie określone przez Senat PRz
Po ukończeniu studiów absolwent uzyskuje tytuł zawodowy	magister inżynier

2. Efekty uczenia się

Symbol	Treść	Odniesienia do PRK
K_W01	Posiada rozszerzoną i pogłębianą wiedzę z zakresu matematyki, informatyki i statystyki niezbędną do opisu zagadnień z zakresu procesów materiałowych oraz inżynierii materiałowej.	P7S_WG
K_W02	Posiada rozszerzoną i pogłębianą wiedzę z fizyki i chemii pozwalającą na formułowanie i rozwiązywanie zagadnień technicznych dotyczących materiałów, technologii wytwarzania i przetwarzania w zakresie inżynierii materiałowej.	P7S_WG
K_W03	Posiada uporządkowaną wiedzę w zakresie mechaniki, wytrzymałości materiałów, termodynamiki pozwalającą na opracowanie modeli i zjawisk związanych z materiałami inżynierskimi.	P7S_WG
K_W04	Posiada wiedzę o właściwościach, metodach wytwarzania i badani oraz obszarach zastosowania materiałów inżynierskich.	P7S_WG
K_W05	Posiada uporządkowaną i obszerną wiedzę w zakresie krystalizacji, przeróbki plastycznej, obróbki cieplnej i chemicznej materiałów metalicznych.	P7S_WG
K_W06	Posiada rozszerzoną wiedzę z zakresu zarządzania jakością produktów, prowadzenia przedsięwzięć gospodarczych, organizacji pracy oraz ochrony prawnej własności intelektualnej w obszarze inżynierii materiałowej	P7S_WK
K_W07	Posiada rozszerzoną i pogłębianą wiedzę dotyczącą materiałów ceramicznych; technologii wytwarzania, badania mikrostruktury i właściwości oraz zastosowania.	P7S_WG
K_W08	Posiada rozszerzoną i pogłębianą wiedzę dotyczącą materiałów kompozytowych; metod wytwarzania, badania mikrostruktury i właściwości oraz zastosowania.	P7S_WG
K_W09	Posiada rozszerzoną i pogłębianą wiedzę w zakresie inżynierii powierzchni; metod wytwarzania i oceny struktury oraz właściwości warstw powierzchniowych i zastosowania.	P7S_WG
K_W10	Posiada rozszerzoną wiedzę w zakresie dyscyplin powiązanych ze studiowanym kierunkiem, tj. gospodarki materiałowej oraz recyklingu materiałów.	P7S_WG P7S_WK
K_W11	Zna ogólne zasady tworzenia i rozwoju indywidualnej przedsiębiorczości, wykorzystując wiedzę z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla wybranego kierunku studiów.	P7S_WK
K_U01	Potrąfi poszukiwać informacji w literaturze i bazach danych, przeprowadzić analizę oraz wyciągać wnioski i formułować opinie wraz z uzasadnieniem.	P7S_UW
K_U02	Potrąfi pracować w zespole oraz indywidualnie - realizuje zadania i osiąga cele zgodnie z harmonogramem prac.	P7S_UO
K_U03	Porozumiewa się środowisku zawodowym, także w języku obcym, poprawnie przedstawia zagadnienia w formie prezentacji ustnej, pisemnej i multimedialnej.	P7S_UK
K_U04	Ma umiejętność samokształcenia się celem podnoszenia kompetencji i kwalifikacji zawodowych.	P7S_UU
K_U05	Potrąfi zastosować komputerowe programy symulacyjne do prac projektowych i badawczych w obszarze inżynierii materiałowej oraz zinterpretować ich wyniki i wyciągnąć wnioski.	P7S_UW
K_U06	Potrąfi zaplanować, przygotować i przeprowadzić badania materiałów inżynierskich, dokonać analizy wyników oraz sformułować wnioski.	P7S_UW
K_U07	Jest przygotowany do pracy w przemyśle, stosuje zasady BHP oraz ergonomii.	P7S_UW
K_U08	Potrąfi przeprowadzić analizę podejmowanych zadań i prac projektowych z zakresu inżynierii materiałowej.	P7S_UW
K_U09	Potrąfi zaplanować warunki procesów technologicznych, diagnozować nieprawidłowości i planować działania korekcyjne oraz zapobiegawcze w procesach technologicznych z obszaru inżynierii materiałowej.	P7S_UW
K_U10	Potrąfi opracować specyfikację „dobrać urządzenia oraz dokonać wstępnej analizy ekonomicznej podejmowanych działań.	P7S_UW
K_U11	Potrąfi ocenić przydatność i zastosować odpowiednie metody i narzędzia służące rozwiązaniu zadań inżynierskich z zakresu inżynierii materiałowej.	P7S_UW
K_K01	Rozumie potrzebę dokształcania się oraz podnoszenia kompetencji oraz kwalifikacji zawodowych i osobistych, potrafi inspirować i organizować proces uczenia innych osób.	P7S_KK
K_K02	Posiada świadomość ekologiczną i ochrony środowiska skutków działalności inżynierskiej, dostrzega wpływ przemysłu na środowisko naturalne.	P7S_KO
K_K03	Ma świadomość zachowań profesjonalnych i etyki zawodowej. Potrafi współdziałać i pracować w zespole przyjmując w niej różne role.	P7S_KR
K_K04	Potrąfi określić zadania, cele, priorytety realizacji zadania dla zespołu lub pracy samodzielnej.	P7S_KO
K_K05	Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu.	P7S_KR
K_K06	Potrąfi myśleć w sposób kreatywny i przedsiębiorczy.	P7S_KO
K_K07	Ma świadomość roli społecznej absolwenta uczelni technicznej, a zwłaszcza rozumie potrzebę formułowania i przekazywania społeczzeństwu, w szczególności poprzez środki masowego przekazu, informacji i opinii dotyczących osiągnięć techniki i innych aspektów działalności inżynierskiej; podejmuje starania, aby przekazać takie informacje i opinie w sposób powszechnie zrozumiały, z uzasadnieniem różnych punktów widzenia.	P7S_KK

Opis efektów uczenia się zawiera efekty uczenia się, o których mowa w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji i uwzględnienia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia określone w tej ustawie oraz charakterystyki drugiego stopnia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy, w tym efekty w zakresie znajomości języka obcego, natomiast w przypadku kierunku studiów kończącego się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera – pełen zakres efektów umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich.

3. Plany studiów, ich parametry, metody weryfikacji oraz treści kształcenia

3.1. Nadstopy

3.1.1. Parametry planu studiów

Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia.	43 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów.	44 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne.	3 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana przedmiotom do wyboru.	6 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z języka obcego.	4 ECTS
Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego.	15 godz.

Szczegółowe informacje o:

- związków efektów uczenia się efektami uczenia się zawartymi w poszczególnych zajęciach ;
- kluczowych kierunkowych efektach uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, z ukazaniem ich związku z dyscypliną/dyscyplinami, do której/których kierunek jest przyporządkowany;
- rozwińnięcie kierunkowych efektów uczenia się na poziomie zajęć lub grup zajęć, w szczególności powiązanych z prowadzoną w uczelni działalnością naukową;
- efektach uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, prowadzących do uzyskania kompetencji inżynierskich, w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera/magistra inżyniera;

znajdują się w kartach zajęć, dostępnych pod adresem URL: <http://krk.prz.edu.pl/plany/pl?lng=PL&W=M&K=I&TK=html&S=639&C=2019>, które stanowią integralną część programu studiów.

3.1.2. Plan studiów

Semestr	Jedn.	Nazwa zajęć	Wykład	Cwiczenia/ Lektorat	Laboratorium	Projekt/ Seminarium	Suma godzin	Punkty ECTS	Egzamin	Oblig.
1	DJ	Język obcy 1	0	30	0	0	30	2	N	
1	MC	Komputerowe wspomaganie doboru (CAMS) i projektowania materiałów (CAMD)	15	0	30	0	45	3	N	
1	MC	Metody badań materiałów i warstw wierzchnich 1	15	0	15	0	30	3	N	
1	MC	Nowoczesne technologie materiałowe 1	15	15	0	0	30	3	N	
1	MO	Planowanie eksperymentu i analiza wyników	15	0	30	0	45	4	T	
1	MC	Symulacja numeryczna procesów technologicznych	15	0	30	0	45	3	N	
1	MC	Teoria dyfuzji	30	30	0	0	60	5	T	
1	MC	Termodynamika przemian fazowych	30	15	0	0	45	3	N	
1	WF	Wychowanie Fizyczne	0	15	0	0	15	1	N	
1	MC	Zaawansowane procesy wytwarzania warstw wierzchnich 1	15	0	15	0	30	3	N	
Sumy za semestr: 1			150	105	120	0	375	30	2	1
2	MC	Fizykochemia powierzchni	30	30	0	0	60	5	T	
2	MC	Historia techniki	30	0	0	0	30	2	N	
2	DJ	Język obcy 2	0	30	0	0	30	2	N	
2	MC	Metody Rapid Prototyping w odlewnictwie	30	0	30	0	60	5	T	
2	MC	Organizacja produkcji w inżynierii materiałowej	30	30	0	0	60	3	T	
2	MC	Seminarium 1	0	30	0	0	30	1	N	
2	MC	Sieci komputerowe w inżynierii materiałowej	15	0	30	0	45	4	N	
2	MC	Technologie rdzeni odlewniczych	15	0	15	0	30	3	N	
2	MC	Zaawansowane metody badań ceramicznych materiałów odlewniczych	15	0	30	0	45	5	T	
Sumy za semestr: 2			165	120	105	0	390	30	4	0
3	MC	Gospodarka materiałowa i recykling materiałów	30	30	0	0	60	2	N	
3	MC	Praca dyplomowa	0	0	0	0	0	20	N	
3	MC	Seminarium 2	0	30	0	30	60	1	N	
3	MC	Technologia form odlewniczych	15	0	15	0	30	3	N	
3	MC	Wykład monograficzny	30	0	0	0	30	1	N	
3	MC	Zaawansowane metody oceny doskonałości struktury i mikrostruktury odlewów	30	0	30	0	60	3	N	
Sumy za semestr: 3			105	60	45	30	240	30	0	0
SUMY ZA WSZYSTKIE SEMESTRY:			420	285	270	30	1005	90	6	1

Uwaga, niezliczenie zajęć oznaczonych czerwoną flagą uniemożliwia dokonanie wpisu na kolejny semestr (nawet wówczas gdy sumaryczna liczba punktów ECTS jest mniejsza niż dług dopuszczalny), są to zajęcia kontynuowane w następnym semestrze lub zajęcia, w których nieosiągnięcie wszystkich zakładanych efektów uczenia się nie pozwala na kontynuowanie studiów w innych zajęciach objętych programem studiów następnego semestru.

3.1.3. Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Szczegółowe zasady oraz metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się pozwalające na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się są opisane w kartach zajęć. W ramach programu studiów weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się jest realizowana w szczególności przy pomocy następujących metod: egzamin cz. pisemna, egzamin cz. praktyczna, egzamin cz. ustna, zaliczenie cz. pisemna, zaliczenie cz. praktyczna, zaliczenie cz. ustna, esej, kolokwium, sprawdzian pisemny, obserwacja wykonawstwa, prezentacja dokonań (portfolio), prezentacja projektu, raport pisemny, referat pisemny, referat ustny, sprawozdanie z projektu, test pisemny.

Parametry wybranych metod weryfikacji efektów uczenia się

Liczba zajęć, w których wymagany jest egzamin	6
Liczba zajęć, w których wymagany jest egzamin w formie pisemnej	4
Liczba zajęć, w których wymagany jest egzamin w formie ustnej	0
Liczba godzin przeznaczona na egzamin w formie pisemnej	11 godz.
Liczba godzin przeznaczona na egzamin w formie ustnej	0 godz.
Szacowana liczba godzin, którą studenci powinni poświęcić na przygotowanie się do egzaminów i zaliczeń	95 godz.
Liczba zajęć, które kończą się zaliczeniem bez egzaminu	19
Liczba godzin przeznaczona na zaliczenie w formie pisemnej	10 godz.
Liczba godzin przeznaczona na zaliczenie w formie ustnej	2 godz.
Szacowana liczba godzin, którą studenci powinni poświęcić na przygotowanie się do zaliczeń w trakcie semestrów na zajęciach ćwiczeniowych (bez zaliczeń końcowych)	25 godz.
Liczba zajęć, w których weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się realizowana jest na podstawie obserwacji wykonawstwa (laboratoria)	11
Liczba laboratoriów, w których osiągane efekty uczenia się sprawdzane są na podstawie sprawdzianów w trakcie semestru	5
Szacowana liczba godzin, którą studenci powinni poświęcić na przygotowanie się do sprawdzianów realizowanych na zajęciach laboratoryjnych	35 godz.
Liczba zajęć projektowych, w których osiągane efekty uczenia się sprawdzane są na podstawie prezentacji projektu, raportu pisemnego, referatu pisemnego, referatu ustnego lub sprawozdania z projektu	1
Szacowana liczba godzin, którą studenci powinni poświęcić na wykonanie projektu/dokumentacji/raportu oraz przygotowanie do prezentacji	0 godz.
Liczba zajęć wykładowych, które wymagają odrębnego zaliczenia w formie pisemnej lub ustnej niezależnie od wymagań innych form zajęć tego modułu.	7
Szacowana liczba godzin, którą studenci powinni poświęcić na przygotowanie się do sprawdzianów realizowanych na zajęciach wykładowych.	56 godz.

Szczegółowe informacje na temat weryfikacji osiągniętych przez studentów efektów uczenia się znajdują się w kartach zajęć pod adresem URL: <http://krk.prz.edu.pl/plany.pl?lng=PL&W=M&K=I&TK=html&S=639&C=2019>

3.1.4. Treści programowe

Treści programowe (kształcenia) są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach. Szczegółowy opis realizowanych treści programowych znajduje się w kartach zajęć, dostępnych pod adresem URL: <http://krk.prz.edu.pl/plany.pl?lng=PL&W=M&K=I&TK=html&S=639&C=2019>, które stanowią integralną część programu studiów.

Fizykochemia powierzchni	K_W02, K_W04, K_W09, K_U01, K_K02
• Charakterystyka procesów elektrochemicznych przebiegających na powierzchni ciał stałych • Najważniejsze mechanizmy korozji metali. • Procesy korozji metali i stopów • Metody ochrony metali przed korozją • Budowa powierzchni ciała stałego, adsorpcja fizyczna i chemiczna. • Napięcie powierzchniowe i energia powierzchniowa, zwilżalność powierzchni.	
Gospodarka materiałowa i recykling materiałów	K_W10, K_W11, K_U01, K_U03, K_K02, K_K05
• Istota i znaczenie gospodarki materiałowej na tle logistyki przedsiębiorstwa • Cykl życia produktu, wprowadzanie nowego produktu na rynek, techniczne przygotowanie procesu produkcji • Organizacja procesu produkcji • Planowanie potrzeb materiałowych • Zarządzanie procesami zakupu w przedsiębiorstwie • Znaczenie procesów recyklingu w gospodarce i ochronie środowiska • Przemysłowe procesy recyklingu materiałów metalicznych i niemetalicznych • Nowoczesne metody planowania i sterowania przepływami produkcji • Gospodarka magazynowa: funkcjonowanie magazynów, wyposażenie magazynów, technologie i metody magazynowania, zagospodarowanie przestrzeni magazynowej, przechwalnictwo towarów, wydajność i koszty magazynowania, zadania magazynów w systemie logistycznym	
Komputerowe wspomaganie doboru (CAMS) i projektowania materiałów (CAMD)	K_W01, K_U01

Określanie orientacji krystalicznej monokryształów (metoda Lauego, topografia rentgenowska, mikroskopia elektronowa) • Określanie orientacji krystalicznej mikroobszarów • Badanie właściwości fizycznych i mechanicznych nadstopów niklu i kobaltu • Wpływ parametrów wytwarzania na mikrostrukturę dendrytyczną odlewów monokryształowych • Określanie orientacji krystalicznej odlewów monokryształowych metodami rentgenowskimi. • Określanie orientacji mikroobszarów metodą Alulayntera
Zaawansowane procesy wytwarzania warstw wierzchnich 1
K_W03, K_W04, K_W09, K_U01, K_U08, K_U10, K_K05
• Wytwarzanie warstw twardych metodą CVD • Wytwarzanie modyfikowanych warstw aluminiokowych metodą CVD • Technologia azotowania i nawęglania jarzeniowego • Technologia laserowa w inżynierii powierzchni • Wytwarzanie warstw twardych metodami PVD • Natryskiwanie plazmowe w warunkach ciśnienia atmosferycznego APS powłok metalicznych • Podstawy natryskiwania naddźwiękowego • Wytwarzanie warstw twardych na narzędzia skrawające metodami CVD • Modyfikowane warstwy aluminiokowe wytwarzane metodami CVD • Zaawansowane technologie azotowania i nawęglania jarzeniowego • Wytwarzanie powłok twardych metodami PVD • Natryskiwanie plazmowe metodą APS • Natryskiwanie naddźwiękowe

3.2. Technologie kształtowania właściwości materiałów

3.2.1. Parametry planu studiów

Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia.	43 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów.	54 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne.	3 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana przedmiotom do wyboru.	6 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z języka obcego.	4 ECTS
Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego.	15 godz.

Szczegółowe informacje o:

- związków efektów uczenia się efektami uczenia się zawartymi w poszczególnych zajęciach ;
- kluczowych kierunkowych efektach uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, z ukazaniem ich związku z dyscypliną/dyscyplinami, do której/których kierunek jest przyporządkowany;
- rozwinęciu kierunkowych efektów uczenia się na poziomie zajęć lub grup zajęć, w szczególności powiązanych z prowadzoną w uczelni działalnością naukową;
- efektach uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, prowadzących do uzyskania kompetencji inżynierskich, w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera/magistra inżyniera;

znajdują się w kartach zajęć, dostępnych pod adresem URL: <http://rkr.prz.edu.pl/plany.pl?lng=PL&W=M&K=I&TK=html&S=640&C=2019>, które stanowią integralną część programu studiów.

3.2.2. Plan studiów

Semestr	Jedn.	Nazwa zajęć	Wykład	Ćwiczenia/ Lektorat	Laboratorium	Projekt/ Seminarium	Suma godzin	Punkty ECTS	Egzamin	Oblig.
1	DJ	Język obcy 1	0	30	0	0	30	2	N	
1	MC	Komputerowe wspomaganie doboru (CAMS) i projektowania materiałów (CAMD)	15	0	30	0	45	3	N	
1	MC	Metody badań materiałów i warstw wierzchnich 1	15	0	15	0	30	3	N	
1	MC	Nowoczesne technologie materiałowe 1	15	15	0	0	30	3	N	
1	MO	Planowanie eksperymentu i analiza wyników	15	0	30	0	45	4	T	
1	MC	Symulacja numeryczna procesów technologicznych	15	0	30	0	45	3	N	
1	MC	Teoria dyfuzji	30	30	0	0	60	5	T	
1	MC	Termodynamika przemian fazowych	30	15	0	0	45	3	N	
1	WF	Wychowanie Fizyczne	0	15	0	0	15	1	N	
1	MC	Zaawansowane procesy wytwarzania warstw wierzchnich 1	15	0	15	0	30	3	N	
Sumy za semestr: 1			150	105	120	0	375	30	2	1
2	MC	Fizykochemia powierzchni	30	30	0	0	60	5	T	
2	MC	Historia techniki	30	0	0	0	30	2	N	
2	DJ	Język obcy 2	0	30	0	0	30	2	N	
2	MC	Kształtowanie mikrostruktury i właściwości materiałów	30	0	30	0	60	5	T	
2	MC	Nowoczesne technologie materiałowe 2	15	0	15	0	30	3	N	
2	MC	Odształcanie i pękanie	30	30	0	0	60	5	N	
2	MC	Organizacja produkcji w inżynierii materiałowej	30	30	0	0	60	3	T	
2	MC	Seminarium 1	0	30	0	0	30	1	N	
2	MC	Sieci komputerowe w inżynierii materiałowej	15	0	30	0	45	4	N	
Sumy za semestr: 2			180	150	75	0	405	30	3	0
3	MC	Gospodarka materiałowa i recykling materiałów	30	30	0	0	60	2	N	
3	MC	Metody badań materiałów i warstw wierzchnich 2	15	0	15	0	30	3	N	
3	MC	Praca dyplomowa	0	0	0	0	0	20	N	
3	MC	Seminarium 2	0	30	0	30	60	1	N	
3	MC	Wykład monograficzny	30	0	0	0	30	1	N	
3	MC	Zaawansowane procesy wytwarzania warstw wierzchnich 2	15	0	30	0	45	3	T	
Sumy za semestr: 3			90	60	45	30	225	30	1	0
SUMY ZA WSZYSTKIE SEMESTRY:			420	315	240	30	1005	90	6	1

Uwaga, niezliczenie zajęć oznaczonych czerwoną flagą uniemożliwia dokonanie wpisu na kolejny semestr (nawet wówczas gdy sumaryczna liczba punktów ECTS jest mniejsza niż dług dopuszczalny), są to zajęcia kontynuowane w następnym semestrze lub zajęcia, w których nieosiągnięcie wszystkich zakładanych efektów uczenia się nie pozwala na kontynuowanie studiów w innych zajęciach objętych programem studiów następnego semestru.

3.2.3. Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Szczegółowe zasady oraz metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się pozwalające na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się są opisane w kartach zajęć. W ramach programu studiów weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się jest realizowana w szczególności przy pomocy następujących metod: egzamin cz. pisemny, egzamin cz. praktyczny, egzamin cz. ustny, zaliczenie cz. pisemny, zaliczenie cz. praktyczny, zaliczenie cz. ustny, esej, kolokwium, sprawdzian pisemny, obserwacja wykonawstwa, prezentacja dokonań (portfolio), prezentacja projektu, raport pisemny, referat pisemny, referat ustny, sprawozdanie z projektu, test pisemny.

Parametry wybranych metod weryfikacji efektów uczenia się

Liczba zajęć, w których wymagany jest egzamin	6
Liczba zajęć, w których wymagany jest egzamin w formie pisemnej	3
Liczba zajęć, w których wymagany jest egzamin w formie ustnej	0
Liczba godzin przeznaczona na egzamin w formie pisemnej	8 godz.
Liczba godzin przeznaczona na egzamin w formie ustnej	0 godz.
Szacowana liczba godzin, którą studenci powinni poświęcić na przygotowanie się do egzaminów i zaliczeń	108 godz.
Liczba zajęć, które kończą się zaliczeniem bez egzaminu	19
Liczba godzin przeznaczona na zaliczenie w formie pisemnej	12 godz.
Liczba godzin przeznaczona na zaliczenie w formie ustnej	2 godz.

Szacowana liczba godzin, którą studenci powinni poświęcić na przygotowanie się do zaliczeń w trakcie semestrów na zajęciach ćwiczeniowych (bez zaliczeń końcowych)	35 godz.
Liczba zajęć, w których weryfikacja osiąganych efektów uczenia się realizowana jest na podstawie obserwacji wykonawstwa (laboratoria)	10
Liczba laboratoriów, w których osiągane efekty uczenia się sprawdzane są na podstawie sprawdzianów w trakcie semestru	4
Szacowana liczba godzin, którą studenci powinni poświęcić na przygotowanie się do sprawdzianów realizowanych na zajęciach laboratoryjnych	32 godz.
Liczba zajęć projektowych, w których osiągane efekty uczenia się sprawdzane są na podstawie prezentacji projektu, raportu pisemnego, referatu pisemnego, referatu ustnego lub sprawozdania z projektu	1
Szacowana liczba godzin, którą studenci powinni poświęcić na wykonanie projektu/dokumentacji/raportu oraz przygotowanie do prezentacji	0 godz.
Liczba zajęć wykładowych, które wymagają odrębnego zaliczenia w formie pisemnej lub ustnej niezależnie od wymagań innych form zajęć tego modułu.	6
Szacowana liczba godzin, którą studenci powinni poświęcić na przygotowanie się do sprawdzianów realizowanych na zajęciach wykładowych.	52 godz.

Szczegółowe informacje na temat weryfikacji osiąganych przez studentów efektów uczenia się znajdują się w kartach zajęć pod adresem URL: <http://krk.prz.edu.pl/plany/p?Ing=PL&W=M&K=I&TK=html&S=640&C=2019>

3.2.4. Treści programowe

Treści programowe (kształcenia) są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach. Szczegółowy opis realizowanych treści programowych znajduje się w kartach zajęć, dostępnych pod adresem URL: <http://krk.prz.edu.pl/plany/p?Ing=PL&W=M&K=I&TK=html&S=640&C=2019>, które stanowią integralną część programu studiów.

Fizykochemia powierzchni	K_W02, K_W04, K_W09, K_U01, K_K02
• Charakterystyka procesów elektrochemicznych przebiegających na powierzchni ciał stałych • Najważniejsze mechanizmy korozji metali. • Procesy korozji metali i stopów • Metody ochrony metali przed korozją • Budowa powierzchni ciała stałego, adsorpcja fizyczna i chemiczna. • Napięcie powierzchniowe i energia powierzchniowa, zwilżalność powierzchni.	
Gospodarka materiałowa i recykling materiałów	K_W10, K_W11, K_U01, K_U03, K_K02, K_K05
• Istota i znaczenie gospodarki materiałowej na tle logistyki przedsiębiorstwa • Cykl życia produktu, wprowadzanie nowego produktu na rynek, techniczne przygotowanie procesu produkcji • Organizacja procesu produkcji • Planowanie potrzeb materiałowych • Zarządzanie procesami zakupu w przedsiębiorstwie • Znaczenie procesów recyklingu w gospodarce i ochronie środowiska • Przemysłowe procesy recyklingu materiałów metalicznych i niemetalicznych • Nowoczesne metody planowania i sterowania przepływami produkcji • Gospodarka magazynowa: funkcjonowanie magazynów, wyposażenie magazynów, technologie i metody magazynowania, zagospodarowanie przestrzeni magazynowej, przechowywalność towarów, wydajność i koszty magazynowania, zadania magazynów w systemie logistycznym	
Komputerowe wspomaganie doboru (CAMS) i projektowania materiałów (CAMD)	K_W01, K_U01
• Wprowadzenie: Metodyka projektowania materiałów (bottom-up i top-down), Komputerowo Zintegrowane Wytwarzanie (CIM). Podział materiałów inżynierskich. • Właściwości ogólne - gęstość, cena, postać • Właściwości sprężyste i naprężenia w materiałach. Plastyczność, kruche pęknięcie i wytrzymałość, pełzanie, wytrzymałość zmęczeniowa – podstawy teoretyczne zjawisk i przykłady projektowania. • Odporność materiałów na korozję i zużycie – metody zwiększania odporności. • Właściwości mechaniczne – Plastyczność • Zajęcia komputerowe z wykorzystaniem programu QES Edu Pack: rozwiązywanie problemów w zakresie doboru i projektowania materiałów o określonych właściwościach mechanicznych, elektrycznych, optycznych i magnetycznych. • Analiza czynników decydujących o doborze materiałów inżynierskich. • Przygotowanie i analiza diagramów Ashby'ego. • Podstawy projektowania technologii metali i ceramiki: krystalizacja ze stopu, krystalizacja w układach wielokładkowych-wielofazowych, krystalizacja z fazy gazowej, spiekanie – projektowanie mikrostruktury.	
Kształtowanie mikrostruktury i właściwości materiałów	K_W04, K_W05, K_W08, K_U01
• Charakterystyka podstawowych grup materiałów inżynierskich • Zależność między składem chemicznym, procesem wytwarzania, strukturą i właściwościami • Metody kształtowania mikrostruktury materiałów inżynierskich (odlewnictwo, przeróbka plastyczna, technologia spieków i techniki specjalne - stosowane głównie w produkcji kompozytów). • Kształtowanie składu fazowego i właściwości stopów metali w procesach obróbki cieplnej • Kształtowanie mikrostruktury i właściwości materiałów metalicznych w procesach obróbki plastycznej i cieplno-plastycznej. • Kształtowanie mikrostruktury i właściwości materiałów inżynierskich w procesach obróbki cieplno-chemicznej. • Metody badań składników fazowych mikrostruktury • Kształtowanie składu fazowego i właściwości stopów metali w procesach obróbki cieplnej. • Procesy wydzielenia cząstek faz umacniających z przesyconych stopów metali - badania kalorymetryczne. • Kształtowanie właściwości materiałów metalicznych w procesach obróbki plastycznej • Kształtowanie właściwości materiałów inżynierskich w procesach obróbki cieplno - chemicznej. • Budowa i właściwości materiałów kompozytowych, ceramicznych i polimerowych	
Metody badań materiałów i warstw wierzchnich 1	K_W02, K_W04, K_W06, K_U09, K_U11
• Próba zmęczenia niskocyklowego – metodyka badań i analiza wyników próby. Wyznaczanie stałych równań Mansona-Coffina-Basquina oraz Ramberga-Osgooda • Próba zmęczenia wysokocyklowego – metodyka badań i analiza wyników próby, wyznaczenie wytrzymałości zmęczeniowej, opracowanie wykresów zmęczeniowych dla zakresu dużej liczby cykli • Próba zmęczenia wysokocyklowego – określenie szybkości propagacji pęknięcia zmęczeniowego • Próba pełzania i relaksacji – metodyka badań, metody określenia wielkości charakteryzujących właściwości stopu w warunkach pełzania (parametr Sherby'ego-Dorna, Larsona-Millera) • Próby pełzania-zmęczenia – sposoby charakteryzacji właściwości materiału w warunkach sprężenia efektów pełzania i zmęczenia. • Optyczne metody pomiaru wielkości cząstek stałych.	
Metody badań materiałów i warstw wierzchnich 2	K_W04, K_W06, K_W09, K_U01, K_U09
• Metody określenia przyczepności warstw i powłok. Klasyfikacja uszkodzeń tworzących się we wglębieniu powstałym podczas badania przyczepności powłok do materiału podłoża metodą zarysowania. • Przyspieszone badania odporności na korozję materiałów w atmosferze obojętnej gły smolej • Metody badań naprężeń własnych materiałów • Metody badań grubości warstw i powłok. • Metody określenia odporności erozyjnej warstw i powłok. • Badania właściwości powłok lakierniczych: grubości, przyczepności, twardości	
Nowoczesne technologie materiałowe 1	K_W04, K_W08, K_U01, K_U08, K_U10, K_U11, K_K05
• Nowoczesne technologie topienia, przetapiania i rafinacji stopów żelaza i metali nieżelaznych • Technologia tytanu i jego stopów • Wytwarzanie materiałów metalicznych z udziałem faz międzymetalicznych • Wytwarzanie materiałów inżynierskich metodami przystosowanymi • Topienie, przetapianie i rafinacja stopów żelaza i metali nieżelaznych • Wytwarzanie tytanu i jego stopów • Przyrostowe technologie wytwarzania - additive manufacturing • Wytwarzanie materiałów z udziałem faz międzymetalicznych z układu Ti-Al, Ni-Al, Fe-Al	
Nowoczesne technologie materiałowe 2	K_W04, K_W08, K_U01, K_U08, K_U10, K_U11, K_K05
• Struktura i właściwości nanomaterialów • Metody wytwarzania nanometali • Metody wytwarzania i właściwości nanoprośzków • Technologia i właściwości nanokompozytów • Właściwości nanomaterialów - charakteryzacja • Nanometale-wytwarzanie i właściwości • Nanokompozyty-wytwarzanie i właściwości • Nanoproszki - wytwarzanie i właściwości	
Odształcanie i pęknięcie	K_W03, K_W05, K_U01
• Wiadomości wstępne w zakresie zmęczenia materiałów, pęknięcie materiałów konstrukcyjnych • Pojęcie ograniczonej i nieograniczonej trwałości zmęczeniowej. Określenie trwałości zmęczeniowej - wykres Wohlera. Zmęczenie w ujęciu statystycznym. • Określenie trwałości zmęczeniowej dla niesymetrycznej historii obciążenia. Wykresy Smitha i Higha. Korekta naprężeń średnich. Metody Godmana i Gerbera • Podstawowe czynniki wpływające na trwałość zmęczeniową materiałów: wpływ temperatury pracy, środowiska, korozji, rozmiaru elementu - analiza poszczególnych czynników. • Wstępne wiadomości oraz założenia stosowane w mechanice pęknięcia. Rodzaje pęknięć oraz klasyfikacja rodzajów pęknięcia • Linowo-sprężysta mechanika pęknięcia. Rozkład naprężeń wokół wierzchołka pęknięcia. Pojęcie współczynnika intensywności naprężeń (WIN). Sposoby obliczeń WIN dla prostych struktur ze szczelinami. • Sprężysto-plastyczna mechanika pęknięcia. Zmodyfikowany rozkład naprężeń wokół wierzchołka pęknięcia z uwzględnieniem własności plastycznych materiału. Rozkład odształceń plastycznych wokół wierzchołka pęknięcia. • Mechanika pęknięcia w ujęciu numerycznym. Sposoby modelowania szczelin za pomocą Metody Elementów Skończonych (MES) oraz Metody Elementów Brzegowych (MEB). Sposoby uzyskiwania osiowości naprężeń na wierzchołku szczeliny. • Analiza praktycznych przypadków zmęczeniowego pęknięcia elementów konstrukcyjnych: Wizyta dydaktyczna w zakładzie WSK-PZL Rzeszów. Zapoznanie się z rodzajami pęknięć eksploatacyjnych na wydziale remontów silników lotniczych • Analiza wybranych przypadków uszkodzeń eksploatacyjnych komponentów samolotów i silników lotniczych. • Pisemne zaliczenie przedmiotu obejmujące treści realizowane na wykładzie • Praktyczne sposoby obliczeń naprężeń i odształceń oraz trwałości zmęczeniowej elementów konstrukcyjnych za pomocą MES. Analiza wybranych podzespołów. • Numeryczne określenie współczynnika intensywności naprężeń (WIN) za pomocą metody elementów brzegowych • Podstawowe wiadomości z analizy dęgiar. Badania trwałości zmęczeniowej prostych elementów poddanych działaniu dęgiar mechanicznych. • Badania prędkości propagacji pęknięć w łopatkach turbinowych silników lotniczych • Pisemne zaliczenie wiedzy obejmującej ćwiczenia z przedmiotu • Odształcanie i pęknięcie metali	
Organizacja produkcji w inżynierii materiałowej	K_W06, K_U02, K_U07, K_U08, K_U10, K_K03, K_K04
• System organizacyjny: hierarchia i podział władzy, rozdział zadań i obowiązków, system informacji i komunikacji • Schematy organizacyjne przedsiębiorstwa o strukturze funkcjonalnej i macierzowej • Procesy produkcyjne w inżynierii materiałowej, elementy składowe, klasyfikacje, typy produkcji, cykl produkcyjny • Formy organizacji produkcji • Zarządzanie potencjałem społecznym w organizacji • Planowanie zatrudnienia, rekrutacja i selekcja kadr • System zarządzania zgodny z wymaganiami jednostek akredytujących (polskich i międzynarodowych) • Opracowanie przykładowych schematów organizacyjnych • Opracowanie przykładowych procesów produkcyjnych • Aktywne poszukiwanie pracy, Curriculum Vitae, autoprezentacja, rozmowa kwalifikacyjna • Opracowanie przykładowego systemu zarządzania zgodnego z wymaganiami międzynarodowymi	
Planowanie eksperymentu i analiza wyników	K_W01, K_U01, K_U06, K_U09
• Przygotowanie badań doświadczalnych. Metody badawcze i modele. • Podstawowe pojęcia stosowane w planowaniu doświadczeń. • Obiekt badań i funkcja obiektu badań. Analiza czynników wpływających na obiekt badań. • Charakterystyki zmiennej losowej i jej przykładowe rozkłady. • Miary zmienności. Idea testowania hipotez statystycznych. • Klasyfikacja planów eksperymentu i ogólna charakterystyka wybranych planów. • Podstawy analizy wyników. Regresja liniowa, prosta regresji, przedział ufności prostej regresji. Regresja krzywoliniowa. • Zasady pracy w środowisku obliczeniowym zorientowanym na obliczenia statystyczne. • Obliczanie miar zmienności wyników pomiarów. • Obliczanie rozkładów częstości występowania danej wartości zmiennej. • Badanie korelacji danych. • Określanie postaci i obliczanie współczynników równań empirycznych dla modeli liniowych. • Określanie postaci i obliczanie współczynników równań empirycznych dla wybranych modeli funkcji nieliniowych. • Obliczanie modelu funkcji regresji wielorakiej oraz współczynnika regresji wielorakiej. • Analiza resztek wyników pomiarów. • Opracowanie modeli i porównanie wyników interpolacji i aproksymacji wielomianowej pomiarów. • Zaliczenie laboratorium.	
Seminarium 1	K_U01, K_U04, K_K01, K_K06, K_K07
• Seminarium w zakresie indywidualnych prac dyplomowych	
Seminarium 2	K_U01, K_U05, K_K01, K_K06, K_K07
• Seminarium w zakresie tematyki indywidualnych prac dyplomowych	

Sieci komputerowe w inżynierii materiałowej	K_W01, K_U01, K_U05
<p>• Podstawowe definicje oraz zapoznanie z elementami informatyki - arytmetyka komputerowa oraz algorytmika • Operatory oraz zapis programu za pomocą pseudo kodu. Podstawowe struktury danych • Podstawowe metody zapisu algorytmów - metoda dziel i zwyciężaj, algorytm zachłanne • Zapoznanie studenta z Visual Basic for Applications • Przedstawienie oraz wykorzystywanie algorytmów genetycznych w optymalizacji zagadnień Zapoznanie studenta z zagadnieniami sztucznej inteligencji • Przedstawienie oraz wykorzystywanie sztucznych sieci neuronowych w optymalizacji oraz rozwiązywaniu zagadnień technologicznych • Wykonanie obliczeń wykorzystując metodę odwrotną połączoną z algorytmami genetycznymi do znajdowania współczynników dyfuzji w układach potrójnych. • Zasymlowanie materiału gradientowego na podstawie uzyskanych współczynników dyfuzji z metody odwrotnej. Optymalizacja uzyskanych wyników. • Wykonanie prostego algorytmu opisującego algorytm genetyczne oraz sieci neuronowe.</p>	
Symulacja numeryczna procesów technologicznych	K_W01, K_W05, K_U01, K_U05
<p>• Wybrane zagadnienia z algebry liniowej. Algebra macierzy. Rozwiązywanie układów równań liniowych. Rozwiązywanie równań nieliniowych. Zagadnienia numerycznego rachunku różniczkowego i całkowego. Iteracje różniczkowe, metody Eulera. Metody numerycznego rozwiązywania problemów początkowo-brzegowych i brzegowych. Metoda różnic skończonych. • Podstawowe definicje oraz zapoznanie z metodami optymalizacji • Definicja metody odwrotnej oraz jej wykorzystanie w inżynierii materiałowej • Przedstawienie algorytmów opartych o sztuczną inteligencję oraz algorytm genetyczne • Modelowanie fenomenologiczne. Przykład zamodelowania metody Darkena. • Student zaprojektuje oraz zasymluje materiał na odporny na korozję • Student zaprojektuje i zasymluje materiał gradientowy. • Student zaprojektuje i zasymluje materiał na koło zębate - nawęglanie</p>	
Teoria dyfuzji	K_W02, K_U01
<p>• Ewolucja fizykochemii ciała stałego: Einstein, Darken • Mechanizmy dyfuzji, dyfuzja samoistna, prawa Ficka, strumień Nernsta-Plancka, relacja Nernsta-Einsteina • Równanie dyfuzji, a prawo zachowania masy, drogi szybkiej dyfuzji • Dyfuzja wzajemna w roztworach stałych, efekt Kirkendalla, metoda Darkena i metody dla układów wieloskładnikowych, przykłady • Reaktywność ciał stałych, modele reakcji heterogenicznych • Mechano-chemia, prawa zachowania, równania ciągłości objętości • Reakcje chemiczne w wielofazowych układach wieloskładnikowych • Samodyfuzja, obliczenia współczynników dyfuzji • Efekt Kirkendalla (metoda Darkena zastosowana do roztworów dwu i wieloskładnikowych) • Wyznaczanie profili stężeń w układach dwu i wieloskładnikowych • Wyznaczanie kolejności powstawania zgorzeli w wielofazowej</p>	
Termodynamika przemian fazowych	K_W02, K_W03, K_U01
<p>• Najważniejsze definicje i idee termodynamiki, w tym: układ i rodzaje układów, otoczenie, stan układu, funkcje i parametry stanu (podział pomiędzy wielkości ekstensywne i intensywne), czynnik termodynamiczny, równowaga, proces termodynamiczny (stacjonarny i niestacjonarny, odwracalny i nieodwracalny, samorzutny i niesamorzutny). • Metodologia rozwiązywania problemów i projektowania w termodynamice. • Energia wewnętrzna i I zasada termodynamiki. • Sposoby wymiany energii: praca objętościowa, transport ciepła (przewodzenie, promieniowanie, konwekcja). • Energia wewnętrzna jako funkcja stanu. Różniczka zupełna. • Energia wewnętrzna i ciepło właściwe gazów doskonałych. • I zasada termodynamiki dla układu izolowanego, zamkniętego i otwartego. • Stacjonarny transport masy. • Entalpia. • Entropia, II zasada termodynamiki. Bilans entropii w układach zamkniętych i otwartych. • Rozwiązywanie problemów i pogłębianie wiedzy na podstawie przykładów w zakresie: Kinetyczna teoria gazów, temperatura i ciśnienie. • Pierwsza zasada termodynamiki, bilans masy i energii w układach otwartych. • Przemiany gazów doskonałych: adiabatyczna, izobaryczna, izotermiczna, izochoryczna i politropowa – obliczenia pracy, ciepła, zmiany energii wewnętrznej i entalpii. • Entropia: entropia gazu doskonałego, entropia pary wodnej. Zmiana entropii w przemianach termodynamicznych. • Druga zasada termodynamiki.</p>	
Wychowanie Fizyczne	K_K01, K_K04
<p>• Propozycje różnych zestawów ćwiczeń rozgrzewkowych i ćwiczeń ukierunkowanych na rozwijanie podstawowych zdolności motorycznych studenta. • Stosowanie określonych umiejętności ruchowych w wybranych formach fitness lub sportowych grach zespołowych. Gra treningowa i gra właściwa w piłkę nożną, piłkę siatkową, koszykówkę lub inne gry zespołowe według wyboru studentów. Dla studentów realizujących zajęcia na pływalni nauka lub doskonalenie pływania różnymi stylami. • Dla studentów posiadających zwolnienie lekarskie: usprawnienie ruchowe - indywidualne zestawy ćwiczeń wg. zaleceń lekarza lub fizjoterapeuty.</p>	
Wykład monograficzny	K_W01, K_W05, K_W09
<p>• Przypomnienie podstawowych wiadomości z zakresu rozwiązywania układów równań, różniczkowania i całkowania. • Nawęglanie kół zębatych - matematyczne metody oraz optymalizacja procesu LPC • Matematyczne rozwiązanie problemu dyfuzji reakcyjnej w układach potrójnych. • Matematyczne rozwiązanie problemu dyfuzji w polu elektrycznym • Zapisanie programu komputerowego - dla procesu dyfuzji.</p>	
Zaawansowane procesy wytwarzania warstw wierzchnich 1	K_W03, K_W04, K_W09, K_U01, K_U08, K_U10, K_K05
<p>• Wytwarzanie warstw twardych metodą CVD • Wytwarzanie modyfikowanych warstw aluminiokowych metodą CVD • Technologia azotowania i nawęglania jarzeniowego • Technologia laserowa w inżynierii powierzchni • Wytwarzanie warstw twardych metodami PVD • Natryskiwanie plazmowe w warunkach ciśnienia atmosferycznego APS powłok metalicznych • Podstawy natryskiwania naddźwiękowego • Wytwarzanie warstw twardych na narzędzia skrawające metodami CVD • Modyfikowane warstwy aluminiokowe wytwarzane metodami CVD • Zaawansowane technologie azotowania i nawęglania jarzeniowego • Wytwarzanie powłok twardych metodami PVD • Natryskiwanie plazmowe metodą APS • Natryskiwanie naddźwiękowe</p>	
Zaawansowane procesy wytwarzania warstw wierzchnich 2	K_W04, K_W09, K_U01, K_U08, K_U10, K_U11, K_K05
<p>• Natryskiwanie cieplne – zasady, technologie, aplikacje • Budowa palników plazmowych do natryskiwania plazmowego w warunkach ciśnienia atmosferycznego (APS) • Budowa systemu do natryskiwania plazmowego w warunkach obniżonego ciśnienia • Fizyczne osadzenie z fazy gazowej z odparowaniem za pomocą palnika plazmowego (PS-PVD) • Przygotowanie powierzchni przed procesami natryskiwania cieplnego • Technologia azotowania jarzeniowego • Natryskiwanie plazmowe materiałów w formie zawiesiny - SPS • Natryskiwanie plazmowe w warunkach obniżonego ciśnienia - LPPS międzywarstw typu MeCrAlY • Technologia Thin Film • Technologia PS-PVD- wytwarzanie powłokowych barier cieplnych • Regeneracja części metodami natryskiwania cieplnego • Technologia natryskiwania cieplnego powłok węglkowych • Zaawansowane procesy aluminiowania łopatek turbin • Chromowanie dyfuzyjne • Modyfikowane warstwy aluminiokowe • Technologia chromo-aluminiowania oraz krzemo-aluminiowania • Zaawansowane technologie natryskiwania plazmowego • Możliwości technologii natryskiwania plazmowego materiału w formie zawiesiny • Technologia cold spray, worm spray</p>	